

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

BŘEZEN

ČÍSLO 3

Ročník 2023

EDITORIAL

Milí přátelé,

v homilii pana arcibiskupa Graubnera při zahájení Evropského synodálního setkání zaznělo: „Z výsledků vypadá, že jsme posbírali všechno, co mnohé lidi tíží nebo bolí, co potřebují a po čem ve společenství církve touží, co by rádi změnili, ale nezjistili jsme *sensus fidei* věřícího lidu. Ukázalo se, že i mnozí lidé v církvi aktivní neznají Bibli, ani nauku církve.“

/ Sensus fidei - smysl pro víru je nadpřirozeným poutem v srdci lidí, které drží pohromadě církev. Jasnější vědomí o tomto nesmírném daru, jímž nás vybavuje Duch svatý poslaný Otcem a následně i Synem, by měl vést zejména katolického věřícího k novému sebehodnocení, k přebírání dospělé odpovědnosti za sebe i za svěřený poklad víry.- z knihy Sensus fidei – autor: Mezinárodní teologická komise/

Pojďme se proto dále věnovat tomu, jaké úžasné dary a nesmírnou pomoc nám nabízí Pán ve svátostech, které ustanovil na základě svého utrpení z lásky k nám, o němž můžeme uvažovat nejen při modlitbě křížové cesty, ale každý den postní doby.

Lenka

CESTY VÍRY

POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA

k postní době 2023

Postní askeze, synodální cesta

Draží bratři a sestry!

Matoušovo, Markovo a Lukášovo evangelium shodně líčí událost Ježíšova proměnění. Ta je Pánovou odpovědí na nepochopení jeho učedníků. Krátce předtím totiž došlo k vážnému střetu mezi Mistrem a Šimonem Petrem, který poté, co vyznal víru v Ježíše jako Krista, Božího Syna, odmítl jeho předpověď umučení a kříže. Ježíš ho důrazně pokáral: „Jdi mi z očí, satane! Pohoršuješ mě, neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské!“ (Mt 16,23).

Následně „po šesti dnech vzal Ježíš s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami“ (Mt 17,1).

Evangelium o proměnění Páně se každoročně čte o druhé neděli postní. Během tohoto liturgického období nás totiž Pán nás zve, abychom se s ním odebrali do ústraní. Zatímco naše běžné povinnosti vyžadují, abychom setrvali na svých obvyklých místech a žili často opakujícím se, někdy až nudným každodenním životem, během postní doby jsme pozváni, abychom spolu s Ježíšem „vystoupili na vysokou horu“ a prožili se svatým Božím lidem zvláštní zkušenost askeze.

Postní askeze je závazek, který je vždy podporovaný milostí, že překonáme nedostatek víry a odpor k následování Ježíše na cestě kříže. Stejně jako to potřeboval Petr a ostatní učedníci. Abychom prohloubili své poznání Mistra, plně pochopili a přijali tajemství jeho spásy, která se uskutečňuje naprostým sebedarováním z lásky, musíme se jím nechat vést do ústraní a k výšinám, odpoutat se od průměrnosti a marnosti. Musíme se vydat na cestu vzhůru, která podobně jako horská túra vyžaduje úsilí, oběti a soustředění. Tyto požadavky jsou důležité i pro synodální cestu, na kterou jsme se jako církve vydali. Prospěje nám, když se zamyslíme nad vztahem, který existuje mezi postní askezí a synodální zkušeností.

Do „ústraní“ na hoře Tábor s sebou Ježíš bere tři učedníky, které vybral, aby se stali svědky jedinečné události. Chce, aby tato zkušenost milosti nebyla osamělá, ale sdílená, jako ostatně celý náš život víry. Ježíše následujeme společně. A společně, jako církve putující v čase, také prožíváme liturgický rok a v něm i postní dobu a kráčíme s těmi, které Pán postavil vedle nás jako spolupoutníky. Podobně jako při výstupu Ježíše a učedníků na horu Tábor můžeme říci, že naše postní cesta je „synodální“, protože po ní kráčíme společně, jako učedníci jednoho Mistra. Víme totiž, že Ježíš sám je cestou, a proto jak v liturgickém životě, tak v rámci synody církve nedělá nic jiného, než že stále hlouběji a plněji vstupuje do tajemství Krista Spasitele.

A dostáváme se k vyvrcholení. Podle evangelia byl Ježíš „před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo“ (Mt 17,2). Zde je „vrchol“, cíl cesty. Na konci výstupu, když jsou s Ježíšem na hoře, se třem učedníkům dostává milosti spatřit ho v jeho slávě, zářícího nadpřirozeným světlem, které nepřicházelo zvenčí, ale vyzařovalo z něj samotného. Božská krása tohoto zjevení byla nesrovnatelně větší než jakákoli námaha, kterou museli učedníci vynaložit při výstupu na horu Tábor. Jako při každé náročné horské túře nesmíme při výstupu spouštět oči z cesty, ale panorama, které se otevře na jejím konci, překvapí a odmění člověka svou nádherou. I synodální proces se často zdá být namáhavý a někdy nás může

odradit. Ale to, co nás čeká na konci, je jistě něco úžasného a překvapivého, co nám pomůže lépe pochopit Boží vůli a naše poslání ve službě jeho království.

Zkušenost učedníků na hoře Tábor je navíc obohacena tím, že se vedle proměněného Ježíše zjeví Mojžíš a Eliáš, kteří představují Zákon a Proroky (srov. Mt 17,3). Kristova novost je naplněním staré smlouvy a příslibů, je neoddelitelná od Božího příběhu s jeho lidem a zjevuje jeho hluboký smysl. Podobně i synodální cesta je zakořeněna v církevní tradici a zároveň se otevírá novému. Tradice je zdrojem inspirace k hledání nových cest, přičemž se vyhýbá protichůdným pokušením strnulosti a improvizovaného experimentování.

Cílem asketické postní cesty a podobně i synodální cesty je proměna, a to jak osobní, tak církevní. Proměna, která v obou případech nachází svůj vzor v Ježíši a dosahuje se milostí jeho velikonočního tajemství. Aby se v nás tato proměna v tomto roce mohla uskutečnit, rád bych navrhl dvě „cesty“, po kterých bychom mohli stoupat spolu s Ježíšem a dosáhnout s ním cíle.

První souvisí s příkazem, který Bůh Otec adresuje učedníkům na hoře Tábor, když rozjímají o proměněném Ježíši. Hlas z oblaku vyzývá: „Toho poslouchajte!“ (Mt 17,5). První pokyn je tedy zcela jasný: poslouchat Ježíše. Postní doba je časem milosti do té míry, do jaké mu nasloucháme, když k nám promlouvá. A jak k nám promlouvá? Především v Božím slově, které nám církev nabízí v liturgii. Nenechejme ho padnout na neúrodnou půdu. Pokud se nemůžeme vždy zúčastnit mše svaté, čteme si biblická čtení každý den, a to i s pomocí internetu. Kromě Písma k nám Pán promlouvá i v našich bratřích a sestřích, zejména ve tvářích a příbězích těch, kteří potřebují pomoc. Chtěl bych však doplnit i další aspekt, který je v synodálním procesu velmi důležitý: naslouchání Kristu se děje i skrze naslouchání bratřím a sestřím v církvi. Toto vzájemné naslouchání, které je v některých fázích synody hlavním cílem, v metodě a stylu synodální církve vždy zůstává nepostradatelné.

Když učedníci uslyšeli Otcův hlas, „padli tváří k zemi a velmi se báli. Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: ‚Vstaňte, nebojte se!‘ Pozdvihli oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše“ (Mt 17,6–8). Zde je druhý pokyn pro tuto postní dobu: neuchylujte se k religiozitě tvořené mimořádnými událostmi a sugestivními zážitky ze strachu čelit realitě s její každodenní prací, těžkostmi a rozpory. Světlo, které Ježíš ukazuje učedníkům, je předzvěstí velikonoční slávy, k níž musíme směřovat, když následujeme „jedině Jeho“. Postní doba je zaměřena na Velikonoce: „ústraní“ není cílem samo o sobě, ale připravuje nás na prožívání utrpení a kříže s vírou, nadějí a láskou, abychom dosáhli vzkříšení. Ani synodální cesta by nás neměla klamat, že jsme již

dorazili do cíle, když nám Bůh dává milost některých silných zážitků společenství. I tam nám Pán opakuje: „Vstaňte, nebojte se!“ Sestupme na rovinu a kéž nás prožitá milost posiluje v tom, abychom byli „řemeslníky synodality“ ve všedním životě našich společenství.

Draží bratři a sestry, kéž nás Duch Svátý v tomto postním období povzbuzuje při našem výstupu s Ježíšem, abychom zakusili jeho božskou nádheru a posilněni vírou pokračovali na cestě spolu s ním, který je slávou svého lidu a světlem národům.

Dáno v Římě u Sv. Jana v Lateránu dne 25. ledna, na svátek obrácení svatého Pavla.

FRANTIŠEK

BIŘMOVÁNÍ

Co je to biřmování?

Biřmování je svátost, která dovršuje křest a ve které jsme zahrnováni dary Ducha svatého. Ten, kdo se svobodně rozhodne žít životem Božího dítěte a kdo požádá o Ducha svatého skrze vzkládání rukou a pomazání křížem, dostane sílu stát se slovem i skutkem svědkem Boží lásky. Stává se tak plnohodnotným a zodpovědným členem katolické církve.

Než trenér pošle hráče na fotbalové hřiště, položí mu ruku na rameno a udělí mu poslední pokyny. Obdobně lze chápat i biřmování. Jsou na nás vloženy ruce. Vstupujeme na herní ploch života. Skrze Ducha svatého poznáváme, co máme dělat. Vlívá nám svou motivaci až po konečky prstů. Jeho poslání nám zaznívá v uších. Vnímáme jeho pomoc. Nechceme zklamat jeho důvěru a chceme vést hru k vítězství pro něho. Stačí jen chtít a naslouchat mu.

Co říká Písmo svaté o svátosti biřmování?

Už ve starém zákoně Boží lid čekal na to, až bude vylit Duch Páně na očekávaného Mesiáše. Ježíš žil svůj pozemský čas v mimořádném Duchu lásky a v dokonalé jednotě se svým Otcem. Tento Ježíšův Duch byl „Duchem svatým“, kterého Izrael toužebně očekával. Byl to tentýž Duch, kterého Ježíš přislíbil svým učedníkům, týž Duch, který sestoupil padesát dní po Velikonocích o svátku Letnic na apoštoly. A je to týž svatý Ježíšův Duch, který sestupuje na každého, kdo přijme svátost biřmování.

Už ve skutcích apoštolů, sepsaných pouhých několik desítek let po Ježíšově smrti, můžeme sledovat Petra a Jana na „biřmovací cestě“; na nové křesťany, kteří byli zatím pokřtěni „pouze ve jménu Pána Ježíše“, vkládali ruce, tak, že jejich srdce bylo naplněno Duchem svatým.

Co se děje při biřmování?

Při biřmování je v duši pokřtěného křesťana vtištěna nesmazatelná pečeť, kterou lze přijmout pouze jedenkrát a která působí vzrůst křestní milosti. Dar Ducha svatého je moc shůry, v níž biřmovaný vydává věrohodné svědectví milosti svého křtu vlastním životem a ve které se stává Kristovým „svědkem“.

Přijmout biřmování znamená uzavřít s Bohem „smlouvu“. Biřmovanec říká: Ano, věřím v tebe, můj Bože, dej mi svého svatého Ducha, abych ti zcela patřil, abych se od tebe nikdy nevzdálil a bych ti vydával svědectví ve svém životě tělem i duší, slovem i skutkem, ve dnech dobrých i zlých. A Bůh odpoví: Ano, také v tebe věřím, mé dítě – a dám ti svého Ducha, dám ti sebe samého. Budu patřit celý tobě. Nikdy od tebe neodstoupím ani v tomto ani ve věčném životě. Budu přítomen ve tvém těle a ve tvé duši, ve tvých slovech i činech. I kdybys na mě zapomněl, přece budu tady – v dobrém i ve zlém.

Kdo může být biřmován a co se očekává od uchazeče o biřmování?

Každý katolický křesťan, který přijal svátost křtu a který je ve „stavu milosti“ může a má přijmout biřmování.

Být „ve stavu milosti“ znamená nedopustit se žádného smrtelného hříchu, protože ten odděluje člověka od Boha. V takové situaci se člověk může usmířit s Bohem jedině prostřednictvím svátosti pokání. Mladý křesťan, který se připravuje na biřmování, se ocitá v jedné z nejdůležitějších etap svého života. Proto usiluje, aby uchopil víru srdcem i rozumem; sám za sebe i společně s druhým prosí o Ducha svatého; usmíří se sám se sebou, s lidmi ve svém okolí a s Bohem ve svátosti smíření, která ho přivede blíže k Bohu i v případě, že se nedopustil žádného smrtelného hříchu.

Kdo může biřmovat?

Svátost biřmování uděluje za normálních okolností biskup. Je-li potřeba, může k tomu biskup pověřit i nějakého kněze. V ohrožení smrti může biřmovat každý kněz.

PASTORACE

Dary Ducha svatého

Dostat od někoho dárek, to vždycky potěší. O darech Ducha svatého mluvil už v dobách starozákonních prorok Izaiáš. V jednom proroctví o budoucím Mesiáši říká, že na něm spočine Duch Boží, Duch moudrosti a rozumu, Duch rady a síly, Duch umění a zbožnosti a Duch bázně Boží. Vypočítá se tu sedm darů Ducha svatého.

Co Izaiáš zdaleka vyhlížel a prorocky předpovídal, to se vrchovatě splnilo, když Mesiáš, Ježíš Kristus, přišel.

O letnicích seslal svého Ducha na apoštoly. A nejen na ně. Všichni, kdo uvěřili a dali se pokřtít, přijali též dary Ducha svatého v takové míře, v takové hojnosti, že z toho byli zřejmě někteří zmateni. Kolik těch darů vlastně je? Sedm – nebo víc? A které jsou důležitější? Jeden považoval za nejdůležitější ar vysvětlování víry, umění výmluvnosti při kázání o Bohu Otci a Pánu Ježíši. Jiný pokládal za nejdůležitější dar a schopnost uzdravovat a pomáhat nemocným, jiný zase zdůrazňoval jiné dary.

A tak jim to musel svatý Pavel důkladně vysvětlit. Poslal svůj dopis křesťanům do Korinta, ale ostatní křesťanské obce si ten dopis opsaly, a tak se nám zachoval jako jedna z knih Nového Zákona. (1.Kor 12,1. 4 – 11) „*Bratři, co se týká duchovních darů, rád bych, abyste měli v té věci jasno. Dary, které přijímáme od Ducha svatého, jsou různé. Ale všechny pocházejí od jednoho a téhož Ducha. Sloužíme Bohu rozličným způsobem, ale sloužíme všichni témuž Pánu. Bůh nám dává rozmanité schopnosti a síly, ale všechno to pochází od téhož Boha, to on tak mocně ve všech působí. Tyto dary jsou jednotlivcům dány k tomu, aby jimi mohli být užiteční druhým. Jednomu dává dar moudrosti – aby mohl poučovat jiné. Jiný dostává dar poznání, aby mohl vysvětlovat tajemství víry. Jinému se zase dostává od téhož Ducha darů pevné víry, aby mohl upevňovat jiné. Jiný má dar uzdravování nemocných. Jiná zase má dar konat mocné skutky. Jiný umí vyjádřit Boží hlas srozumitelně lidským slovem. Jiný umí jasně rozeznávat, co je špatné a co je správné. Jiný má dar nadšené mluvit různými jazyky a jiný umí zase vyložit, co tím jazykem bylo řečeno. Toto všechno působí jeden a tentýž Duch. Ten své dary každému z nás svěřuje, jak sám chce.*“

Co tedy říká svatý Pavel? Kolik je darů Ducha svatého? Sedm? Také těch Izaiášových sedm, dobře to ten prorok předpověděl. Ty jsou zvlášť důležité, především pro náš osobní život: moudrost, rozum, rada, síla, umění, zbožnost a bázeň Boží.

Takto možná zní jména darů dost nesrozumitelně. Ale stačí trochu zauvažovat a porozumíme, že je to pomoc pro různé situace našeho života: kdo se má rozhodovat v obtížné situaci, musí být moudrý. Kdo naslouchá slovu Božímu, musí pořádně rozumět. Kdo nevidí, které je to pravé východisko, musí si vědět rady. Kdo zažije nepřízeň a nelásku, potřebuje sílu, aby to unesl. Kdo chce cokoliv pěkně a správně udělat, potřebuje zručnost, vkus, šikovnost, umění. Kdo si chce zachovat víru, musí být zbožný. Kdo se chce uchránit pýchy a samolibosti, musí mít před očima velikost Boží, musí být bohabojný.

Když se to takhle srozumitelně vyjádří, je to jasné. Tohle sedmero darů, to je pomoc Boží člověku ve všech životních situacích. Aby si v nich věděl rady, aby je správně zvládl.

A pak jsou ještě dary další. Svatý Pavel říká, že je jich mnoho, bezpočet. Tolik, co lidí na světě. Každý má nějakou vlohu, nadání, zvláštní schopnosti. Každý je na něco šikovný. Všechny ty talenty a vlohy jsou dar Boží. Duch svatý nás vede, abychom jich užívali k prospěchu bližního, ke zlepšení světa kolem sebe. Abychom je nenechali zahálet. Duch svatý nám nabízí vlohy, schopnosti, dary k tomu, abychom je užívali. Aby kolem nás rostlo Boží Království dobra.

Zpracováno na základě promluvy Ladislava Simajchla.

POMOC POTŘEBUJI – NABÍZÍM

POSTNÍ SBÍRKA

V postní době, době obrácení, se na znamení pokání postíme. Odříkání a obrácení můžeme projevit almužnou, můžeme přispívat do postní kasičky v kostele kdykoliv do konce postní doby.

Výtěžek z kasičky letos poputuje na projekt Mary's Meals, který zajišťuje v 17 chudých zemích světa každodenně jedno teplé jídlo pro děti ve škole.

„Mary's Meals má svůj počátek v roce 2002, kdy Magnus MacFarlane-Barrow, zakladatel celosvětového hnutí, navštívil Malawi během hladomoru a setkal se zde s matkou umírající na AIDS. Když se Magnus zeptal jejího nejstaršího

syna Edwarda, co je jeho snem, dostalo se mu odpovědi: „Chtěl bych mít dostatek jídla a jednoho dne chodit do školy.“

Celosvětově stojí Mary's Meals na dobrovolnictví, jak na straně programových zemí, tak na straně dárcovských zemí. V Malawi je např. denně zapojeno přes 85 000 dobrovolníků z místních komunit, kteří pomáhají s každodenním provozem Mary's Meals ve školách.

Mary's Meals je vlastněno a provozováno místními komunitami v zemích, kde funguje. Tam, kde je to možné, jsou jídla připravována pouze z místních surovin. Tento přístup podporuje místní ekonomiku a pomáhá rodinám.

Zapsaný spolek Mary's Meals Česká republika vznikl v březnu roku 2018 a sídlí v Brně-Lesná, Okružní 843/9a.

Dárci z České republiky živí nyní 67 114 dětí v programu Mary's Meals každý školní den.

V České republice je v současné době zapojeno zhruba 400 dobrovolníků, kteří se aktivně podílí na šíření jména Mary's Meals nejrůznějšími dobrovolnickými aktivitami.

Provoz české pobočky je hrazen ze soukromých zdrojů. 100% darů vybraných v ČR jde přímo na naše dobročinné aktivity.“

© 2019 Mary's Meals

T: +420 703 685 407

Česká republika z.s.

E: info@marysmeals.cz

Okružní 843/9a

IČ: 06918735

638 00 Brno

č.ú.: 44 102 77 / 0100

PŘEJEME

V březnu oslaví svá životní jubilea:

Marie Halamová

Miroslav Patříčný

Luboš Žilík

Zuzana Pešatová

Radka Nikodýmová

Markéta Kučerová

Alena Plíhalová

P. Josef Jaroš

Kateřina Maliková

Josef Štrégl

Jan Pešata

Jaroslav Hlava

Vojtěch Hlava

Erna Vinšová

Mariola Patřičná
Zdena Vrchovská
Zdenek Komárek
Mariola Patřičná
Alžběta Komárková
Jana Koubová

Adam Hanuš
Martin Pavka
Mikuláš Maryška
Libuše Kollová
Jana Jünová
Vojtěch Žilík

Všem za farnost přejeme stálou Boží ochranu a mnoho lásky.

NENECHTE SI UJÍT

PROMÍTÁNÍ Z FARNÍCH POUTÍ A VÝLETŮ

Srdečně zveme na úterý 7. 3., kdy po večerní mši sv. bude na faře v Žel. Brodě promítání pana Jiřího Novotného.

1/ Snímky z La Saletty – poutí, kterou pořádala paní Hana Fišerová s našimi farníky

2/ Snímky z každoroční farní výletní pouti

Přijďte prožít postní večer s krásnou přírodou, architekturou a známými tvářemi.

V. Petružálková

Pozvánka místní skupiny České křesťanské akademie - Český ráj:

Srdečně zveme na přednášku

Mgr. Lucie Kolářové, Dr. Theol.

„J. Ratzinger (papež Benedikt XVI.) v kontextu teologie 20. století“

**aula SUPŠ sklářské, Železný Brod
středa 22. 03. 2023, 18:15**

Mgr. Lucie Kolářová, Dr. theol. je odbornou asistentkou na katedře teologických věd Teologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Ve své odborné práci se věnuje především problematice teologické antropologie.

E. Lédlová

INFO - FARNÍ VÝLET 2023

Letošní výlet se uskuteční v sobotu **24. 6.** Netradičně bude spojen s procházkou skalního divadla a návštěvou Božího hrobu. Celý program ještě není dokončený.

Rezervujte si termín.

Přihlášky přijímá Vladimíra Petružálková. Tel. 721 026 030.

Více v příštím čísle Jakuba.

V. Petružálková

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Úmysl papeže: **Za oběti zneužívání**

Modleme se za ty, kdo utrpěli újmu od členů církve: kéž v církvi samotné najdou konkrétní odpověď na svou bolest a utrpení.

Národní úmysl: **Za chudé**

Modleme se za ty, kdo jsou nejvíce postiženi zdražováním a energetickou krizí, aby se jim dostalo účinné pomoci.

SPOJME SE V MODLITBĚ ZA NAŠEHO NOVÉHO PREZIDENTA

Každý člověk, zvláště pak představitel společnosti potřebuje modlitby. Můžeme se za něj modlit svými slovy, či krátkou společnou modlitbou. Tento modlitební úmysl dobře vystihuje modlitba za nejvyššího představitele státu, převzatá z Českého misálu. Proto vám ji nabízíme jako možnou přímluvu:

*Bože, tobě patří všechno na nebi i na zemi,
a ti, kdo vládou, jsou ve tvých službách;
vyslyš naše prosby
za nejvyššího představitele našeho státu:
pomáhej mu, ať poznává, co je správné,
a dobře vykonává svůj úřad,
aby byl vždycky zajištěn právní řád
a svobodné rozvíjení lidské osobnosti.*

Prosíme o to skrze tvého Syna, našeho Pána Ježíše Krista.

Amen.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Písma svatého

1.3.	Jako byl Jonáš znamením pro Ninivské, tak bude i Syn člověka tomuto pokolení.
2.3.	Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřen
3.3.	Dohodni se se svým protivníkem včas, dokud jsi s ním na cestě k soudu, aby tě neodevzdal soudci a soudce žaláříkovi, a byl bys uvržen do vězení.
4.3.	Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce.
5.3.	Po šesti dnech vzal s sebou Ježíš Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. A byl proměněn před jejich očima; jeho tvář zářila jako slunce a jeho šat byl oslnivě bílý,
6.3.	Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.
7.3.	Kdo je z vás největší, bude váš služebník. Kdo se povyšuje, bude

	ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.
8.3.	Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.
9.3.	Řekl mu Abrahám: „Neposlouchají-li Mojžíše a Proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.““
10.3.	Ježíš jim řekl: „Což jste nikdy nečetli v Písmech: ‚Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kamenem úhelným; Hospodin to učinil a je to podivuhodné v našich očích‘? ”
11.3.	Pravím vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání,...
12.3.	Ježíš jí odpověděl: "Každý, kdo se napije této vody, bude zase žít. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žít navěky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčného."
13.3.	Po Bohu žízním, po živém Bohu. Kdy se smím ukázat před Boží tváří?
14.3.	Tehdy přistoupil Petr k Ježíšovi a řekl mu: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?“
15.3.	Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit.
16.3.	Protože znal jejich myšlenky, řekl jim: „Každé království vnitřně rozdělené pustne a dům za domem padá.“
17.3.	Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán; miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!
18.3.	Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.
19.3.	Udělal ze sliny bláto, potřel slepému tím blátem oči a řekl mu: „Jdi, umyj se v rybníce Siloe.“ On tedy šel, umyl se, a když se vrátil, viděl.
20.3.	Narození Ježíše Krista se událo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého
21.3.	Ježíš mu řekl: „Vstaň, vezmi své lože a chod!“ A hned byl ten člověk uzdraven; vzal své lože a chodil. Toho dne však byla sobota.
22.3.	... ještě více usilovali Ježíše zabít, protože nejen znesvěcoval sobotu, ale dokonce nazýval Boha vlastním Otcem, a tak se mu stavěl naroveň.
23.3.	Svědectví, které mám já, je větší než Janovo: skutky, jež mi Otec svěřil, abych je vykonal. Tyto skutky, které činím, svědčí o tom, že mě Otec poslal.
24.3.	Tu Ježíš, když učil v chrámě, hlasitě zvolal: „Znáte mě a víte také, odkud jsem. A přece jsem nepřišel sám od sebe, ale poslal mě ten,

	který je pravdivý; toho vy neznáte. Já však ho znám, neboť jsem od něho a on mě poslal.“
25.3.	Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, vždyť jsi našla milost u Boha. Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš...“
26.3.	Zvolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“ Zemřelý vyšel, měl plátnem svázaný ruce i nohy a tvář zahalenu šátkem.
27.3.	Kdo z vás je bez hříchu, první hod' na ni kamenem!
28.3.	Ten, který mě poslal, je se mnou; nenechal mě samotného, neboť stále dělám, co se líbí jemu.“
29.3.	Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo hřeší, je otrokem hříchu. Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni.
30.3.	Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám, dříve než se Abraham narodil, já jsem.“
31.3.	Ježíš jim řekl: „Ukázal jsem vám mnoho dobrých skutků od Otce. Pro který z nich mě chcete kamenovat?“

O PRAVÉM POSTU A ČISTOTĚ

Pravým postem není ani tak odřeknutí si jídla a pití, ale na prvním místě odřeknutí si sebe samého pro Boha, upuštění od své vlastní vůle pro konání vůle Boží, uvolnění místa Bohu, jak předestírá starověký autor Hermas (1.-2. stol.) ve svém spisku.

Seděl jsem na jakési hoře. Postil jsem se tam a děkoval Pánu za vše, co mi učinil. Tu si ke mně sedl Pastýř.

„Proč jsi sem přišel tak časně?“ zeptal se.

„Protože tu konám zastavení.“

„Co znamená to zastavení?“

„Postím se, pane.“

„A co je ten půst, jímž se postíte?“

„Postím se, jak je to mým zvykem.“

„Neumíte se postit, aby to bylo milé Pánu,“ pravil. „Nevíte, co je půst, ani není postem tento váš neprospěšný půst.“

„Proč to, pane, říkáš?“

„Pravím ti, že není postem, co vy za půst považujete. Ukážu ti, jaký půst je dokonalý a milý Pánu.“

„Ano. Budu šťastný, poznám-li půst, který je milý Bohu.“

„Slyš! Bůh nechce takovýto neužitečný půst. Postíš-li se totiž takto, nic nevykonáš pro spravedlnost. Posti se Bohu takto: Ve svém životě nečiniš nic špatného, služ Pánu čistým srdcem. Dbej jeho přikázání, zachovávej jeho nařízení a nemysli na nic špatného. Věř v Boha. Budeš-li takto jednat, budeš-li

se bát Boha, nebudeš-li dělat nic špatného, budeš žít Bohu. Učiníš-li toto, vykonáš velký a Bohu milý půst. ... Tento půst, totiž zachovávání příkázání Pána, je velmi krásný. V budoucnu se tedy posti takto: Nemluv nic špatného, nemysli na nic špatného, své srdce očisti ode všech poštilostí tohoto světa. Budeš-li takto jednat, bude tvůj půst dokonalý."

[*Hermův pastýř*, III, V. podobenství, I,1-5; III,5-6. Přeložil ThDr. Josef Novák. Převzato z *Třetí patristická čítanka*, Praha 1985. Mírně upraveno redakcí *Revue Theofi.*]

FARNÍ KALENDÁŘ

Každý pátek postní doby bude mše svatá v kostele, před ní od 17:30 modlitba křížové cesty.

Biblická hodina bude každou středu po mši sv., kromě 22. 3. Místo toho bude v úterý 21. 3.

3. 3. – 4. 3.		Duchovní obnova – vede P. M. Martinek SDB
7. 3. /úterý/	Po večerní mši sv.	Promítání pana Jiřího Novotného – snímky z farních poutí a výletů
9. 3./čtvrtek/	16:00	Držkov - mše sv. za ochranu lidského života
20. 3. /pondělí/ Slavnost sv. Josefa	18:00	Slavnost přeložená z neděle 19. 3. Mše sv. na faře v Ž. Brodě
22. 3. /středa/	18:15	Přednáška ČKA – aula SUPŠS - Mgr. Lucie Kolářové, Dr. Theol. „J. Ratzinger (papež Benedikt XVI.) v kontextu teologie 20. století“
25. 3. /sobota/ Slavnost Zvěstování Páně	9:00	Mše sv. na faře v Ž. Brodě

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 8:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,
P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz